

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE REKENING VAN HET KIND

toneelspel in 22 scènes

door

Walter van den Broeck

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2013

Nr.1759

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE REKENING VAN HET KIND* op te voeren moet de naam van auteur *WALTER VAN DEN BROECK* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1989 Toneelfonds J. Janssens/Walter van den Broeck

www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeleevuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONEN

Cyriel Van Wezenmael	Direkteur Rijksmiddelbareschool
Willy Taelman	Leraar Nederlands
Staf De Vlaeminck	Leraar Frans - Engels - Geschiedenis
Mon Kornijns	Leraar Wetenschappen
Norbert Geeraerts	Leraar Lichamelijke Opvoeding - Moraal
André Van Dijck	Leraar Plastische Opvoeding
Rik Seifers	Leraar Wiskunde - Aardrijkskunde
Laurette De Kock	Lerares Huishoudkunde
Francine Valgaeren	Lerares Snit en Naad
Hilda Romeins	Lerares Godsdienst
Valère	Conciërge
Inspekteur	
Mevrouw Vleugels	Moeder van een leerling
Louis Van Menen	Direkteur P.M.S.-centrum
Eddy Aerts	Leerling tweede middelbare
Jenny Geypen	Leerling tweede middelbare
Jongen	
Meisje	

SCENE 1

Terwijl de toeschouwers hun plaatsen zoeken, loopt een bandje met speelplaatsgeluiden. Plots klinkt een hartverscheurend belgerinkel. Zaallichten uit. Proscenium verlicht. Speelplaatsgeluiden verstommen. Gedempt babbelend betreden achtereenvolgens het podium : Seifers, De Kock, De Vlaeminck, Romeins, Van Dijck en Geeraerts. De bel rinkelt een tweede maal. De leraars die rookten, drukken haastig hun sigaret uit. Iedereen corrigeert zijn houding. Met kordate passen betreedt Van Wezenmael het podium. Vluchtig drukt hij eenieders hand. Dan treedt hij naar voren. Onder de arm draagt hij een map.

VAN WEZENMAEL : (Rechterhand omhoog) Stilte ! Stilte !

(Stilte. Dan wat vinnig) Dat geldt ook voor de jongens en de meisjes van het laatste jaar ! (Stilte. Blijkt van links naar rechts. Plots tot een imaginair iemand.) Waar moet gij staan ? Gij zijt nieuw zeker ? Ga voorlopig daar maar bijstaan. Uw klastitularis brengt dat straks wel in orde. (Stilte, kuchje, brede glimlach) Jongens en meisjes. De vakantie is alweer achter de rug. De zomer heeft u niet vertroeteld, ik weet het, maar ik ben er toch van overtuigd dat gij tijd en gelegenheid te over hebt gehad om u voldoende te ontspannen. Voor de vakantie heb ik u gevraagd voorzichtig te zijn. Een ongeluk is gauw gebeurd. De meesten onder u hebben mijn raad niet in de wind geslagen, maar enkelen... Ik hoef het u niet te vertellen, gij weet het zo goed als ik, Jean-Pierre Clerks is op een jammerlijke manier verdronken in het gemeentelijk zwembad. Ik ben samen met enkele van uw leraars naar zijn begrafenis geweest. Gij zult ons daar trouwens wel gezien hebben. En samen ook hebben wij in de naam van de ganse schoolgemeenschap een bloemenkrans op zijn graf laten neerleggen. Uw klastitularis zal morgen uw kleine deelname in de onkosten in ontvangst nemen. Wij vragen van iedereen 2 frank, niet omdat we die krans niet zelf kunnen betalen, maar omdat hij van ons allemaal zou zijn. Ook van diegenen die niet op de begrafenis aanwezig waren.

Voor de vakantie heb ik u ook gevraagd dat gij u fatsoenlijk zoudt gedragen. En ik weet het, de meesten onder u hebben ook die raad opgevolgd, maar enkelen...Ik zal maar geen namen noemen, maar enkelen onder u hebben mij, hun leraars en hun ouders weer veel verdriet aangedaan. In het zonnige Italië werd ik door de rijkswacht opgebeld om inlichtingen te verstrekken betreffende een leerling die een brommer had gestolen en daarmee op de koop

toe naar Amsterdam was gereden. En vanwege de Priba kwamen weer klachten binnen omtrent gestolen grammofoonplaten en aanstekers. (zeer luid) Hen kan het natuurlijk niet schelen dat zij daarmee de goede naam van onze school door het slijk halen ! Jarenlang hebben wij gevochten tegen het onbegrip van de plaatselijke overheid, die ons eertijds zeer ongraag zag komen, tegen het fanatisme van de plaatselijke geestelijkheid, die in ons rasechte kinderen van de duivel zag. (Pauze, kalm dan.)

Maar een nieuw schooljaar begint. Laten wij dat alles vergeten, laten we met een schone lei beginnen. Voor ge naar uw lokalen gaat, nog dit : ten eerste : ik wil dit jaar geen colaflesjes op het gazon of op het dak van de volière, anders gaat de automaat er onverbiddelijk uit, en ten tweede : er ligt nieuwe tapisplein in het portaal van het sekretariaat en het bureau van de hoofdonderwijzer. Gelieve dus (ook tot de leraars nu) de achteringang te gebruiken. Dat was het dan. Ik wens u een aangenaam en vruchtbaar schooljaar toe. Uw klastitularis zal zo dadelijk met u naar een lokaal gaan. (tot de leraars) Voor tien uur had ik graag de voorlopige klasselijst in duplo, waarop aangeduid wie godsdienst of moraal volgt, wie tussen de middag blijft eten, wie avondstudie volgt, wie te voet, per fiets of met een ander vervoermiddel naar school komt enzovoorts. (Tot de leerlingen)

Ieder van u krijgt zes formulieren mee naar huis. Invullen, laten tekenen en morgen terugbrengen. Dit is uw eerste opdracht van dit jaar. Voer ze stipt uit. Neem een goeie start. Ge moogt gaan nu.

(De leraars maken één na één een korte hoofdbeweging naar rechts, en verlaten dan het podium. De directeur kijkt iedere imaginaire rij na en klapt de kraag van Van Dijcks regenjas neer.)

VAN WEZENMAEL : Niet op het gras daar ! Laat die rozen met rust ! (af)

GEERAERTS : (tot zijn rij) Streckstand staat ! Kwartdraai links..

draait ! Voorwaarts mars ! Links, links, links, links, néé dat andere linkerbeen. (Af)

(Bel. Aanhef populair deuntje uit luidspreker. Overvloeien)

SCENE 2

Van Wezenmael staat in zijn bureau met viltstiften het grote schoolplan te arceren. Taelman (overjas, boekentas) drukt op het belknopje. Van

Wezenmael schakelt het rode lampje in. Taelman gaat op het bankje zitten naast de deur. Valère op.

VALERE : Zijt gij een voyageur van 't één of 't ander ? Kuis dan uw schup maar af. Ge moet 's namiddags komen, staat daar.
(Wijst onder bel)

Taelman : Euh...neem me niet kwalijk. Ik ben de nieuwe leraar Nederlands.
(Verlegen lachje)

VALERE : Aha, eindelijk. Ze zitten hier al veertien dagen op u te wachten. Ze zullen weeral kontent zijn hiernevens. Wacht maar eventjes tot het licht groen wordt.

VAN DIJCK : (gehaast op) Pardon !
(Passeert Valère en Taelman, opent de deur van het direktiekantoor, neemt een armvol T-latten, komt weer naar buiten. De direktieur kijkt heel even op, knikt en gaat door met tekenen)
Pardon ! (af)

Taelman : (Van Dijck nakijkend)
Sommige Belgen zijn blijkbaar "gelijker" voor de wet dan andere.

VALERE : Die ? Die is kleurenblind. Die geeft hier schilderen. (Drukt op de belknop. De direktieur gooit nijdig zijn viltstift neer, drukt op een knop. Licht gaat eventjes over op oranje, wordt dan groen.)

Voilà, 't gaat komen zie. Hij is wakker ! (af)
(Taelman schikt zijn das, gaat keurig overeind staan, weifelt even, repeteert één of ander gebaar en stapt dan naar binnen. Van Wezenmael is aan zijn bureau gaan zitten.)

VAN WEZENMAEL : Stencilpapier hebben we al. Stookolie is besteld. En als 't voor chocolademelk is, die hebben wij vorig jaar laten ontleden omdat ze stonk. Uw firma zou er trouwens goed aan doen haar vertegenwoordigers een snelkursus lezen te doen volgen, want bij mijn weten staat onder de bel duidelijk geblokletterd :
"Vertegenwoordigers gelieven zich 's namiddags aan te melden."
Goedemorgen. (Verdiept zich in de tekst die voor hem ligt.)

Taelman : Neemt u het mij alstublieft niet kwalijk, meneer de direktieur, maar ik ben helemaal geen vertegenwoordiger...

VAN WEZENMAEL : O neen ?
(Kijkt hem een poosje onderzoekend aan, begint dan eerst stil,

daarna half-uitbundig te lachen.)

Ik dacht al : met die lange haren. Ook niet in schoolboeken ?
Prijsboeken ?

TAELMAN : Ik... (Knijpt zijn boekentas open, neemt er een telegram uit.)
...ik heb vanochtend dit telegram ontvangen, en ik ben zo snel
ik kon hierheen gekomen.

(Reikt Van Wezenmael het telegram aan, die het wat paniekerig
aanneemt. Hij leest het telegram, dan, bijna ijskoud.)

VAN WEZENMAEL : Gaat u zitten... meneer Taelman. (peinzend) Taelman,
Taelman. Die naam zegt mij helemaal niets.

TAELMAN : (Poogt een grapje te maken)

De burgemeester van Bouwel heet ook Taelman. Misschien...

VAN WEZENMAEL : (argwanend) De burgemeester van Bouwel ? Neen. Zegt
mij helemaal niets. (Voorzichtig) Familie van u ?

TAELMAN : (Schudt het hoofd)

Neen...maar de meeste mensen vragen altijd of ik familie van
de burgemeester van Bouwel ben, en daarom...

VAN WEZENMAEL : (Kijkt hem onderzoekend aan)

Bent u...toevallig aangesloten bij één of andere vakbond ?

TAELMAN : Neen, neem me niet kwalijk. (wat naïef) Hoeft dat ?

VAN WEZENMAEL : Nee, dat hoeft niet per sé, maar het is wel nuttig.

Als ge niet allemaal aan één zeel trekt, dan bereikt ge niks.

Om u een voorbeeld te geven. Weet u wat daar allemaal voor

nodig is ? (Wijst naar schoolplan. Reactie niet-begrijpende

Taelman) Die uitbreiding in het blauw daar ? Dat kost een halve
pantserwagen. En weet u hoe groot mijn budget is ? Tien keer
een straaljager die opstijgt. En dan hoeft ie niet eens te lan-
den.

TAELMAN : Neen, die komt zo wel naar beneden.

(Bemerkt dat Van Wezenmael het niet begrijpt)

...als het een Starfighter is, bedoel ik...neemt u mij niet
kwalijk.

VAN WEZENMAEL : (Overeind met een zucht)

Meneer Taelman, u kunt bij mijn sekretaris de nodige formulieren
gaan invullen. Uw lesrooster krijgt u straks wel. Dit is het
Huishoudelijk Reglement. Lees het, leer het van buiten en wijk
er geen duimbreds vanaf. Dit reglement is een houvast, en een
houvast hebben wij in deze tijd van zedenverwildering en los-
bandigheid meer dan broodnodig. Trouwens...dat haar van u, het

moet natuurlijk niet van mij, maar euh...of de inspekteur en de ouders van onze leerlingen dat op prijs zullen stellen ? En tussen ons gezegd, niet dat ik ouderwets zou zijn, maar ik weet bij ondevinding dat de geringste toegeving, de geringste zwakheid van het gezag het startsein kan betekenen voor aan waarachtige anarchie. Als u mij nu verontschuldigen wilt. Ik heb nog werk te doen.

TAELMAN : Natuurlijk, meneer de directeur, natuurlijk. (af)

(Bel. - Black out.

Het rode deurlicht brandt. Telefoongesprek. Men hoort een nummer draaien.)

VAN WEZENMAEL : Hallo ! Met de A.C.O.D. ? Mag ik even heel dringend meneer Albrechts spreken, alstublieft.

Met Van Wezenmael, Cyriel Van Wezenmael, de directeur van de rijksmiddelbareschool te... precies ja.

Ik had drie kandidaten voor die betrekking Nederlands voorgesteld. Van Tichelen, reeds zeven jaar lid van de A.C.O.D.. Zijn vader is al zestien jaar spelend lid van fanfare "De Dageraad", trompet geloof ik. Willems uit Geel, pas afgestudeerd èn lid van de ACOD, en Huysmans, mijn schoonbroer, die nu in Berchem staat maar die graag wou muteren omdat hij hier een landhuis heeft gebouwd. Precies. En nu krijg ik daar een meneer Taelman over de vloer. Zegt die naam u niets ? Ja, die heet ook Taelman, maar het is niet eens familie naar het schijnt. Vergissing ? Vergissing ? Er gaat geen week voorbij of er gebeuren van die vergissingen. Ik ben het zo zoetjesaan beu. De drie-vierden van mijn school is aangesloten bij de ACOD ! Maar als wij één dezer dagen "en bloc" bij de liberalen aansluiten, dan hoeft ge niet te vragen waarom. (Telefoon neer)

Aan mij zal 't niet gelegen hebben.

SCENE 3

In de leraarskamer zitten : Seifers, De Kock, Valgaeren, Kornijns, Romeins, De Vlaeminck. Seifers rookt op te elegante manier een sigaret. Valgaeren zit te breien. De Kock leest in "Burda", Kornijns bestudeert één of andere plant en De Vlaeminck leest de krant.

VALGAEREN : (Leest voor uit het zwarte boek)

"De leerkracht gymnastiek-moraal - ja, Norbert heeft het weer zitten - wordt verzocht, voor de uniformiteit, tijdens de lessen moraal zijn dat om te doen. Voor de gymnastieklessen volstaat het trainingspak, evenwel zonder reclame op de rugzijde."

Getekend V.W.

KORNIJNS : Met V.W. geen problemen !

DE KOCK : (tot Seifers) : 'k Heb gehoord dat er eindelijk een nieuwe voor Nederlands is aangesteld.

KORNIJNS : 't Zal gaan tijd worden. Ik heb deze week al meer vervangingen gehad dan les.

SEIFERS : Jaja, we zitten er weer middenin hé. In Tunesië op het strand zeg ik nog tegen de vrederechter : zo zouden we het altijd moeten hebben hé, Hilaire. Ha, ge weet het, zegt hij.

VALGAEREN : Ja, gij kunt u dat permitteren hé, Rik. Gij hebt veel avondles. En dan nog uw daktylolessen bij de nonnekens.

SEIFERS : (Licht geprikkeld) En gij, gij hebt toch ook nog uw sigarenwinkel ? Ge gaat mij toch niet zeggen dat daar niks mee te verdienen valt.

VALGAEREN : Bah, sinds de BTW is ingevoerd, is 't goed daar ook af eigenlijk. Maar allee, wij zouden wij natuurlijk ook naar Spanje kunnen gaan of zoiets. Maar onze Louis hé. Die krijgt ge met geen stokken het huis uit. Wij zijn geen honderd kilometer meer van huis geweest sinds onze huwelijksreis.

SEIFERS : Toen had hij er misschien al gelijk zijn buik van vol.

DE KOCK : (Hand voor de mond, giechelend)

Hij niet !

TAELMAN : (Komt nuchter binnen)

Ekskuzeert, neem me niet kwalijk, ik ben de nieuwe leraar Nederlands

SEIFERS : (Joviaal)

Aha, we zijn 't juist aan 't zeggen. Ge zijt niks te vroeg. Die vervangingen beginnen ons stilaan de keel uit te hangen.

(Recht, geeft hand) Seifers, wiskunde - aardrijkskunde.

TAELMAN : Taelman, aangenaam. Ja pardon.

(Drukt iedereen de hand, zegt telkens pardon)

DE KOCK : De Kock, huishoudkunde.

VALGAEREN : Valgaeren, snit en naad. Als er eens een knoop van uw jas is... (tot De Kock)..Schoon hé, Laurette, dat lang haar.

KORNIJNS : Kornijns, biologie, fysica, scheikunde, noem maar op.

SEIFERS : "De geleerde", zeggen de leerlingen.

DE KOCK : Ja, of Pietje Sex ! (giechelt)

TAELMAN : (Blijft voor De Vlaeminck staan die nog steeds in zijn krant is verdiept.)

Euh...

DE VLAEMINCK : (Kijkt verrast op) Wablieft ?

(Kijkt wat verdwaasd rond)

VALGAEREN : Allee Staf, die jongen komt zich voorstellen. De nieuwe voor Nederlands.

TAELMAN : Taelman, Nederlands.

DE VLAEMINCK : De Vlaeminck, Frans - geschiedenis.

SEIFERS : Gij zijt toevallig toch geen broer van de burgemeester van Bouwel zeker ? Die heet ook Taelman. Die heeft bij mij nog in de klas gezeten. Waar is de tijd.

TAELMAN : Nee, ekskuzeert u mij, maar...

SEIFERS : Jamaar, 't is niks. Ik vraag het zo maar. 't Zou gekund hebben.

KORNIJNS : Van welke normaalschool komt ge ?

TAELMAN : Van Lier.

KORNIJNS : 't Is daar tegenwoordig ook gemengd naar het schijnt. Haha, dat had in onze tijd moeten zijn. Ge zoudt nogal wat gezien hebben, peins ik.

SEIFERS : Geeft Bovendaerde daar nog les ? En de Dobbele ? En de Micky ?

TAELMAN : Bovendaerde is met pensioen en zijn vrouw is een paar maanden geleden gestorven, geloof ik. En de Dobbele zegt ge ?

SEIFERS : Pas daar maar voor op, want die is inspekteur geworden, schijnt het. En gene gemakkelijke !

TAELMAN : O ja, neem me niet kwalijk, u bedoelt waarschijnlijk die hele grote, met die snor, zo...

KORNIJNS : A ja, de Dobbele hé.

TAELMAN : Dat was voor mijn tijd, geloof ik.

DE KOCK : Zoekt gij een stoel jongen, pak die daar maar hoor ! 't Gaat hier allemaal gewoon, ziet ge.

KORNIJNS : Ja, niet gelijk vroeger in 't Atheneum van Leuven. Daar had iedereen zijn eigen stoel. En die ouwe pekens trokken nogal een smoel als iemand hun stoel genomen had.

VALGAEREN : Hebt ge uw lesrooster al ?

Taelman : Nee, maar de direktEUR zei dat ik hem vandaag nog krijg.

(Pauze) Hoe is die eigenlijk...euh...de direktEUR.

(Kijkt om zich heen, maar de anderen hebben plots weer belangstelling voor hun boek of plant.)

SEIFERS : Welleuh...Waarom vraagt ge dat ?

Taelman : Welleuh...hij komt mij nogal eigenaardig voor.

SEIFERS : (Opgelucht zuchtend) Tegen wie zegt ge 't.

Taelman : (Kijkt om zich heen, bemerkt de bibliotheek)

EkSKUZEERT, maar wie is hier bibliothekaris ?

(Algemene stilte. De Vlaeminck laat langzaam zijn krant zakken, kijkt de anderen aan. De anderen kijken elkaar aan.)

SEIFERS : (Wil de situatie redden)

Euh...ik geloof dat Alice, de studiemeesteres, de sleutel heeft.

KORNIJNS : Dat schoontje dat op 't sekretariaat zit.

SEIFERS : Maar ik zou het u toch niet met zekerheid kunnen zeggen...

(tot De Kock) Gij Laurette ?

VALGAEREN : (tot Taelman)

Gij ziet zo bruin. Ook op vakantie geweest ?

Taelman : Neen, dat heb ik altijd gehad. Een Ram is altijd wat getaand naar het schijnt.

KORNIJNS : Da's dan gelijk ik hé. (tot Valgaeren) Zie ik niet schoon bruin, Francine ?

VALGAEREN : Dat geloof ik. Waar zijt gij op vakantie geweest ?

KORNIJNS : Naar de Camargue, gelijk elk jaar. En nadien naar Sluis hé.

ROMEINS : 't Schijnt dat het daar schoon is in de Camargue. Met flamingo's en wilde paarden en zo. Ik heb dat eens in een film gezien met Johnny Halliday, geloof ik. Maar da's al lang geleden.

KORNIJNS : Magnifiek is 't daar. Maar vochtig ! Vochtig ! Ge loopt daar precies de hele tijd in een serre.

SEIFERS : Zijt ge weer naar dat nudistenkamp geweest van 't jaar ?

KORNIJNS : Da's zeker. Met kleren aan is 't in de Camargue niet uit te houden.

SEIFERS : (Wat misprijzend) Tja, in Tunesië hebt ge dat allemaal niet. Ik hoor het notaris Derijcke nog zeggen : Rik, zegt hij, die kust hier, die zoudt ge moeten kunnen inpakken en mee naar huis nemen.

ROMEINS : En in Sluis, wat zijt ge daar dan gaan doen ?

(De anderen giechelen)

KORNIJNS : Awel, Hilda, naar de sexboetieks hé.

VALGAEREN : God ja, dat moet daar wat zijn hé. Onze Louis had eens boekjes bij...van een klant.

SEIFERS : Van een klant, dat zal wel !

(Veelbetekenend naar De Kock kijkend)

VALGAEREN : En in één boekje, daar stond zelfs...

(Buigt zich naar De Kock toe en fluistert haar in het oor.

Seifers luistert mee.)

SEIFERS : Wat zegt ze ? Wat zegt ze ?

(De anderen schateren het uit.)

Wat zegt ze ?

(De Kock fluistert iets in zijn oor)

SEIFERS : Allee !

(Lacht. Algemeen gelach, geleidelijk aan lacht de niet bij de handeling betrokken De Vlaeminck mee)

KORNIJNS : Met negers ? Met negers ?

DE VLAEMINCK : (Als de anderen weer stil zijn, slaat hij een blad van zijn krantom, lacht luid)

Den Beerschot bijgod...!!

(Geeraerts komt de kamer binnen. Om zijn nek een grove gebreide sjaal. Hij speldt een grote lesrooster tegen de wand.)

GEERAERTS : Hier is hij.

KORNIJNS : Nondedju, de lesrooster !

ROMEINS : Die moet ik rap overschrijven !

(Boekentas open, velletje papier)

VALGAEREN : Hebt ge voor mij ook een papiertje, Hilda ?

DE KOCK : En voor mij ?

DE VLAEMINCK : Ga eens wat opzij, ga eens wat opzij.

(Iedereen dweilt de lesrooster af. De Vlaeminck verbreekt de stilte.)

DE VLAEMINCK : Allee, allee. Maar is die vent nu helemaal getikt ?

Hier, allee bekijkt dat hier. Les tot vijf uur en om halfzeven heb ik opnieuw avondles. 'k Zal op mijne velo moeten eten zeker?

SEIFERS : Jamaar, jamaar, dat is nog niets. Bekijk me dat maar eens !

Het éérste uur van de namiddag en het laatste. En ik had nog gevraagd : probeer ze allemaal zo dicht mogelijk tegen elkaar te schuiven, want die dag moet ik naar Turnhout voor de daktyloles. Da's puur om mij te kloten, hé. De sjagrijnigaard. Dat is

omdat hij niet kan verdragen dat ik een cent bijverdien. Da's alle jaren 't zelfde.

DE VLAEMINCK : De nonnekens zitten hem dwars, jong.

KORNIJNS : En zelf is hij de dikste cumulard die ik ken. Hij is nog directeur van de avondschool, lesgever aan zijn eigen avondschool en dan zit hij nog in verzekeringen ook.

SEIFERS : Om van zijn benefietjes van de leveranciers maar te zwijgen !

DE KOCK : Lap, en ik ben mijn vrije dag kwijt ! Ziet ge 't Francine, ziet ge't. Ik heb het u nog gezegd, hé. En wanneer moet ik nu naar de Grand Bazar ?

KORNIJNS : Van Wezenmael, Van Wezenmael, waar hebt ge nu weer met uw gedachten gezeten, jongen ? Hier, allee, het eerste uur van de dinsdag les in het 2de middelbaar en hetzelfde uur les in het 3de middelbaar. Da's meer een opdracht voor een "gespleten persoonlijkheid".

SEIFERS : Drie...vier...vijf... Vijf fourchen, alstublieft ! En dan nog eens toezicht aan de poort op vrijdag. Juist als ik om twaalf uur zou wegg kunnen. Maar enfin zeg ! Als dat geen kwade wil is...

GEERAERTS : (tot Taelman) Gij zijt de nieuwe van Nederlands zeker ?

Taelman : (Veert op) O, ekskuzeer, Taelman, Taelman, Nederlands.

(Handjes)

GEERAERTS : Geeraerts, lichamelijke opvoeding en een beetje moraal.

DE VLAEMINCK : (Vergelijkt zijn papiertje met dat van Seifers)

Kunnen we misschien een paar uurtjes verwisselen, Rik ? Laat eens zie.

SEIFERS : (Toont hem zijn papiertje)

Een echte nijdas is dat, die Van Wezenmael, maar dat hij wacht tot op de vergadering van het associatief beheer ! Ik zal hem daar eens een paar peren stoven, zie. Terwijl de ouders en de leerlingen erbij zitten !

KORNIJNS : (Nog steeds noterend en naar het bord kijkend. Giechelend)

En Van Dijck, die zal lachen. De eerste twee uren van de dinsdag en de twee laatste. En voor de rest kan die mens hier blijven schilderen !

SEIFERS : (Iedereen lacht, maar hij wat wrevelig)

Da's zijn vak. Godver...godver... (tot De Vlaeminck)

DE VLAEMINCK : Neen Rik, daar is geen speld tussen te krijgen jongen.

SEIFERS : Toch wel straf hé. Ge zoudt nochtans zeggen...

VAN WEZENMAEL : (Binnen. Joviaal) Goedemiddag. Al kennis gemaakt met

de nieuwe kollega ?

IEDEREEN : Jawel, meneer de directeur.

VAN WEZENMAEL : En verder ? Iedereen tevereden ?

(Naar lesrooster kijkend)

VAN DIJCK : (KOMt binnen) Pardon !

(Neemt een stapel tekeningen van de kast en gaat weer buiten)

Pardon !

SEIFERS : (Zich herstellend)

't Is te zeggen meneer de directeur, er zijn wel een paar probleempjes. Zoals dat toezicht op vrijdagmiddag. Dat is een beetje moeilijk want ik moet om één uur in Turnhout zijn,...voor de daktyloles...

KORNIJNS : Ja, en hier meneer de directeur...op dinsdag het eerste uur heb ik twee klassen tegelijkertijd, dat kan niet hé...euh... misschien toch wel...

ROMEINS : In Kontich hé, meneer de directeur, ik heb me eens laten vertellen dat ze in Kontich hun lesrooster door IBM laten opstellen.

DE KOCK : Ja, dat heb ik ook gehoord en dat kost maar drieduizend frank naar het schijnt.

KORNIJNS : Als we volgend jaar allemaal samenleggen...

SEIFERS : Alleman levert de eerste dag van het schooljaar zijn desiderata in en de komputer maakt er het beste van voor iedereen.

VAN WEZENMAEL : Jaja, dat zal wel. Een mens herleiden tot een ponskaart. Dat kennen we, daar verzet ik me nu al jaren tegen.
(plots tegen Geeraerts) Mooie sjaal, meneer Geeraerts.

GEERAERTS : Een beetje verkouden, meneer de directeur. Gisteren gevoetbald. En ik denk...

VAN WEZENMAEL : Ge hebt uw das toch om ?

(Geeraerts trekt sjaal omhoog, toont hem zijn das)

O ja, waar ik eigenlijk voor kom. We hebben 5 leerlingen te kort om het eerste middelbaar te splitsen. Dat kan voor sommigen onder u wel eens moeilijkheden opleveren. Ik heb al 3 jongens die naar de beroepsafdeling wilden, kunnen overtuigen om hun kans eens te wagen in het eerste middelbaar.

En meneer Taelman, daar komt een jongen uit de gemeenteschool voor een toelatingsexamen. Heel zwak voor moedertaal, maar die is natuurlijk geslaagd.

SEIFERS : O, maar voor we een paar dagen verder zijn, hebben we leerlingen genoeg.

VALGAEREN : Gij hebt gemakkelijk praten, gij hebt zes overuren.

VAN WEZENMAEL : Reken maar niet op de Voorzienigheid, meneer Seifers.

Het kollege heeft een formidabele publiciteitskampagne gevoerd. Als er onder u zijn die een jongen of een meisje van een jaar of twaalf in hun familie of kennissenkring hebben...

DE VLAEMINCK : Ik ken niemand meer. Iedereen die ik ken, heb ik al ingeschreven. Zelfs die jongen van Michiels, die uit dat instituut komt daar...

KORNIJNS : Jaja, als er maar een kopop staat is het voldoende hé.

VAN WEZENMAEL : Er is ook een nieuwe leerling voor het tweede middelbaar. Een zwaar geval hoor ! Al in vijf scholen aan de deur gezet. Vorig jaar een auto gestolen, zijn moeder met een mes bedreigd en drie dagen in koma gelegen. Maar...! We moeten fair zijn, we moeten hem een kans geven. Doet dus allemaal maar alsof ge van niets weet.

Er is nog iets, meneer Geeraerts. Naar het schijnt volgt er in het eerste jaar **niemand** moraal. Dat maakt dat gij een onvolledige opdracht hebt. Dat is jammer.

GEERAERTS : Niemand ? En Vermeylen dan ?

VAN WEZENMAEL : (Kwasi medelijdend)

Tja, ik kan het ook niet helpen. Zijn moeder is komen vragen of hij naar de godsdienst mocht overstappen. (tot Taelman) Misschien kan meneer Taelman in zijn buurt eens gaan ronselen ?

Taelman : Ja, misschien wel, maar...neemt u het mij niet kwalijk...

ik meen mij te herinneren dat de minister van Nationale Opvoeding in een omzendbrief uitdrukkelijk heeft verboden dat er leerlingen geronseld zouden worden...

(Bemerkt dat iedereen hem ontsteld aankijkt.)

...als...u...het mij niet,...kwalijk neemt.

VAN WEZENMAEL : Ik had het natuurlijk al onmiddellijk door wat voor een mentaliteit er onder die pruik schuilging. Tien jaar lang, beste vriend, heb ik hier moeten zwoegen ! Tien jaar lang ! De pastoor tegen ons, de burgemeester tegen ons. De deuren op slot als we leerlingen gingen inschrijven! De anti-Christ werd ik op de preekstoel genoemd. Ik, lid van de Bond van het Heilig Hart. Iemand die zijn vader en zijn moeder vermoord heeft is nog te goed om in die school les te geven ! En dat soort gruwelijkheden. Tien jaar lang...